

Ar putea organiza Patriarhia Rusă un sinod de condamnare a ecumenismului și a minciunosinodului din Creta?

Între Patriarhia Rusă și Patriarhia ecumenică tensiunile au ajuns la cote alarmante, după ce patriarhul ecumenist al Constantinopolului, Bartolomeu, a demarat procedurile de acordare a autocefaliei așa-numitului Patriarhat de Kiev, o grupare schismatică condusă de un fost ierarh al BORu, Filaret, care, în colaborare cu puterea politică de la Kiev încearcă scoaterea Ucrainei din sfera de influență a Patriarhiei Moscovite.

Patriarhia Rusă a avertizat în urmă cu câteva zile că va întrerupe comuniunea cu Patriarhia Ecumenică și a reaprins „cearta pentru întâietate” între patriarhii, postulând, că, dacă BORu va rupe legătura cu Bizanțul, Patriarhia Ecumenică „nu va mai avea dreptul să pretindă leadershipul lumii ortodoxe”.

Această dispută, cu puternice conotații geostrategice și politice, a fost vizibilă încă dinainte de sinodul minciinos de la Creta, din perioada întâlnirilor presinodale, când la Fanar a ieșit chiar un scandal pe această temă. S-ar putea ca acesta să fi fost motivul principal al neparticipării rusești la Creta.

Această dispută jurisdicțională nu poate fi de ajuns pentru ca Moscova să emită pretenții de a treia Romă, mai ales că Patriarhia Ecumenică (și din păcate ecumenistă) a pretins că are dovezi ale dreptului ei de preempție în treburile ucrainene.

Patriarhia rusă nu poate spera la un primat jurisdicțional față de celelalte Biserici Ortodoxe surori, ci doar la o recunoaștere a faptului că în vreme de erezie a fost cea care a salvat Biserica, ceea ce nu este puțin lucru. Așa s-a întâmplat și după sinodul unionist de la Ferrara-Florența, când Moscova a taxat dur căderea Constantinopolului în erezie, fără ca acest lucru să fi schimbat sfintele canoane care orânduiesc relațiile dintre patriarhiile ortodoxe.

Un singur lucru ar putea realiza BORu cu siguranță printr-un sinod de condamnare a Cretei: condamnarea ca eretic a patriarhului Bartolomeu, care, probabil, ar fi acceptată de toată lumea, fiind evidentă pentru toți. Aceasta ar pune probabil capăt și visurilor de autocefalie ale „patriarhiei” lui Filaret.

Ceea ce îi trebuie Patriarhiei Ruse pentru a ruina poziția pe care și-a asumat-o ereziarhul Bartolomeu în relația cu patriarhiile ortodoxe (și care depășește statutul real actual al patriarhiei din Fanar) este o justificare teologică. Cea mai la îndemână astfel de justificare ar fi neparticiparea la Creta. E adevărat că și patriarhul Kirill este perceput în Biserica sa ca un ecumenist și ecumenismul e în floare și în Rusia, după cum e adevărat și că BORu a semnat toate documentele presinodale, așa că din anumită perspectivă e ca și când ar fi participat la Creta. Asta nu înseamnă însă că nu și-ar putea repara greșeala, denunțând public și tranșant toate documentele semnate, abandonând calea ecumenistă în favoarea revenirii la tradiționalismul ortodox, atât de specific etosului rusesc.

BORu are o șansă unică (pe care am intuit-o încă înaintea sinodului din Creta, într-un articol scris când am auzit că rușii nu merg la Creta, și pe care mă mir că nu au folosit-o încă; *vezi la sfârșitul articolului*): **șansa de a condamna sinodul eretic din Creta și pe patriarhul Bartolomeu ca eretic**, o condamnare care, dacă s-ar face de către o Biserică Ortodoxă așa de mare precum Rusia, care păstorește, după spusele purtătorului de cuvânt al Patriarhiei Ruse, cel puțin jumătate dintre ortodocșii din lume, ar avea puterea unui sinod ortodox antieretic, iar cei condamnați nominal de către astfel de sinod ar rămâne condamnați. Dacă la astfel de sinod ar mai participa și alte Biserici și episcopi din Ortodoxie, atunci autoritatea sa ar putea fi cea a unui sinod panortodox.

Și totuși, situația nu ar fi chiar atât de clară, pentru că probabil la București nimeni nu ar accepta o decizie a sinodului moscovit, care să îi condamne pe ierarhii români caeretici și să îi caterisească pentru semnarea în grup a documentelor despre care Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Georgiene a spus că nu reflectă învățăturile Bisericii Ortodoxe, adică sunt eretice. Nu ar accepta-o probabil nici cei care au luat calea schismei în lupta antiecumenistă, pe motiv că patriarhul Kirill este ecumenist și nu se poate condamna ecumenist pe ecumenist.

O condamnare a unui sinod legal constituit ar face însă ca erezia și ereticii să fie condamnați cu adevărat și să rămână condamnați și caterisiți, indiferent dacă ei acceptă sau nu. Din acel moment abia ar

putea intra în discuție considerarea și tratarea ca eretic a oricui rămâne în comuniune cu cei condamnați, după ce un sinod le-a spus să rupă comuniunea cu ei.

Din acest motiv, poate nu ar fi rău ca toți episcopii care au semnat la Creta să încerce să se gândească să renunțe la semnătură, așa cum i-am recomandat ieri IPS Teofan al Moldovei, iar preoții care încă nu au întrerupt pomenirea să se gândească la faptul că, în eventualitatea unui sinod de condamnare a Cretei, va trebui obligatoriu să se despartă de ierarhii lângă care au rămas până acum, dacă nu doresc să își asume consecința caterisirii la rândul lor caeretici.

Rămâne de văzut dacă este voia lui Dumnezeu ca din această ceartă pentru supremație în Ortodoxie să se nască sinodul ortodox care să condamne Creta. BORu va trece în curând cel mai important test al său, din care se va vedea dacă interesul păstrării dreptei credințe este mai puternic decât planul geostrategic al poporului pe care îl păstorește sau decât atașamentul față de ecumenism al unor ierarhi e acolo.

Se pare că, în actuala conjunctură, patriarhul rus este pus în situația de a nu avea de ales, dacă dorește să păstreze Biserica Ucrainei ca parte a BORu. **Dacă nu va lua inițiativa organizării unui sinod panortodox care să îl condamne pe ereziarhul Bartolomeu pentru activitatea ecumenistă și pentru sinodul din Creta, printr-o condamnare făcută din convingere teologică, pe care să o accepte întreaga Ortodoxie, probabil patriarhul ecumenic va continua nestingherit lucrarea de acordare a autocefaliei grupării schismatice de la Kiev.**

Iată articolul pe care l-am scris în 2016

<https://mihaisilviuchirila.blogspot.com/2016/06/sahul-celei-de-treia-rome-la-marel-e-si.html>

Sursa imaginii: <http://www.cuvantul-ortodox.ro>